

Catalunya en peu

La manifestació cívica del passat diumenge va dir clarament qual és la voluntat sobirana del poble català. Si el govern de la República a més del plebiscit dels Ajuntaments i el referèndum popular necessitava una nova mostra d'aquesta voluntat, el diumenge prop passat va tenir-la a bastament en veure en peu tota la Catalunya liberal que reclamava l'aprovació de l'Estatut que avui representa la garantia de les nostres llibertats col·lectives, i per les quals anys i anys hem maldat.

Un poble que aguanta els atacs continus de tots els sectors polítics desconexors del nostre plet racial i que soporta impàvid l'opressió d'una Dictadura militar, tenint per única defensa la fe en els seus principis, mereix sense regateigs el reconeixement de la seva personalitat.

Per aconseguir aquest reconeixement, els catalanistes republicans, fita la vista en el nostre primordial objectiu no hem escatimat cap esforç. Si una monarquia secular amb rèmores imperialistes i ribets de cosa feudal era una trava, coratjosos hem vençut l'obstacle entorpidor ajudant a instaurar un nou règim que fos garantia de la llibertat dels homes i dels pobles. Per tant, tenim perfecte dret davant la història, de reclamar el gaudi d'aquesta llibertat la qual deu ésser-nos oferta sense restriccions ni condicions vexatòries.

L'Estatut elaborat pel poble i, per tant, intangible, representa pels catalans l'embranchida decisiva que trenca aquella simbòlica cadena—signe d'esclavatge i sotmissió—que el decret de nova planta del funest Felip V va dictar fos amarada a la taula pairal dels nostres avant-passats. Ha estat feina d'anys llimar aquesta cadena secular dels grillons de la qual s'havien enfondit a la carn i a l'esperit de la nostra Catalunya. Sols la caiguda d'una dinastia podia precipitar el nostre alliberament, en descobrir els homes nous del país que el nostre plet calia ventilar-lo amb solucions harmòniques de cordialitat i comprensió.

Aquests homes tenen avui la paraula. La nostra terra confia veure's atesa i reivindicada en aquest

afer tan cabdal per la seva vida. Però si per circumstàncies del moment o desavenències polítiques, hom tractés d'escamotejar els nostres drets, siguem forts i estem units per a reconquerir-los pels mitjans al nostre abast, que la rebeldia esdevé santa quan redimeix a un poble.

J. B. i E.

HA ESTAT CONDONADA LA
MULTA POSADA A "PALESTRA".
FEIA FALTA QUE
FOS AIXÍ. JA NO SABIEM
A QUIN PAIS EREM.

La Comissió de pressupostos i l'Estatut

La Comissió de pressupostos s'ha reunit per tal de deliberar sobre la procedència de l'informe demanat pel president de la Cambra sobre el capítol quart del projecte de l'Estatut de Catalunya.

Els representants catalans sostingueren que no era necessari que la Comissió de pressupostos redactés dictamen d'aquest projecte, tota vegada que, de moment, no afecta al pressupost de l'Estat.

Alguns advertiren que encara que hom redactés l'informe, això no podria detenir la discussió del projecte, la qual podria començar immediatament, tota vegada que la part econòmica de l'Estatut està continguda en el capítol quart i podrien anar discutint-se els tres primers.

Altres entenien, en canvi, que no podia emprendre's la discussió de

Els nostres reportatges

Parlant amb el tenor Fleta

Desitjosos de saludar aquest eminent i admirat divo, que es trobava a la nostra ciutat, unes hores abans que donés el seu anunciat concert al nostre Teatre Fortuny, acudírem a l'Hotel de Londres per tal de veure si ens era possible ésser rebuts per ell. Mercès a la gentilesa i amabilitat del senyor Valentí Cortés que l'acompanya en la seva turné, fórem introduïts ràpidament a la luxosa habitació que ocupava el famós tenor.

Malgrat resultar la nostra visita inoportuna, per ésser tan propera l'hora del concert, Miquel Fleta ens rebé amb un somriure als llavis i ens encaixà afectuosament. I en lamentar nosaltres la nostra poca fortuna, ja que es veia palpablement que l'havíem destorbat el descans, ens convidà a seure i a parlar.

La conversa fou ràpida, llampec. Començarem de fer-li unes preguntes:

—Quan fóreu descobert?

—En un certamen de jotes celebrat a Saragossa l'any 1917.

—I començàreu al teatre...?

—Tres anys després. Vaig debutar amb *Francesca da Rimini*,

la totalitat fins no veure's l'informe, puix que un dels elements de judici d'aquest debat seria forçosament el criteri que fixi la Comissió de pressupostos en l'aspecte econòmic.

La Comissió tornarà a reunir-se per tal de continuar examinant la qüestió.

de Zandonoi, a Trieste. Poc després vaig fer el meu primer viatge a les Amèriques del Sud i Central, Estats Units; i ja seguiren, en intermitències de temps, les excursions a Xina, Japó, Filipines, Grècia, tota l'Europa Central...

El senyor Cortés, afegeix:

—Anoti que en un dels països que va despertar una gran emoció fou als Balcans, degut, potser, a la fluixa cultura musical d'aquella gent, i per això el país no està ben preparat per a tals aconeteixements.

—On heu d'anar, ara, senyor Fleta?

—Al nord d'Àfrica, primerament, i després a algunes poblacions espanyoles... Seguirà un petit descans i a continuació una turné de concerts per França i Bèlgica. Per octubre, una representació de *Tosca*, altra de *Carmen* i una altra de *La Bohème* a l'Opera Còmica de París, i un concert a la Gran Opera també de la capital francesa.

—Mereixerà, després d'això, un descans.

—No podrà ésser, puix que tinc pendents de signar contractes a Austràlia, Illes Filipines, Amèrica Central...

Altra vegada afegeix amablement el senyor Cortés:

—No obstant, si es fes a Espanya quelcom d'òpera netament nacional, es probable... probabilitíssim que el senyor Fleta estés disposat a col·laborar-hi... Encara que això reportaria per a ell un vertader sacrifici econòmic, ja que les contractes a l'estranger són molt més remunerades.

Mentrestant, Miquel Fleta es passeja per la sala vocalitzant. Tenim desigs, ara que hi som, de fer-li més preguntes, qui sap si les millors, ara que estem animats per la seva gentilesa. Però no volem molestar al gran divo, que deu haver de descansar, i ja és tard.

Abans de despedir-nos, ens ofereix amigablement una fotografia, que ens signa.

I és amb una forta encaixada, afectuosíssima, que ens acomiadem de l'il·lustre cantant.

M. BADIA COLOMER

Ciutat, 28 d'abril.

Foment Nacionalista Republicà

Avui dissabte

A les 10 de la nit

CONFERÈNCIA

a càrrec del diputat a les Constituents

Dr. J. Riera i Puntí

Tema:

"L'Estatut interessa més a la República que a Catalunya"